Lietas Nr. 11290012613
Lietas arhīva Nr. K22-0113-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Ludzā 2013. gada 27. janvārī

Ludzas rajona tiesa šādā sastāvā - tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Andersons, ar tiesas sēžu sekretāri Ilgu Juškāni, piedaloties prokurorei Sandrai Katkevičai, izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. A/ iegādājās, glabāja un nēsāja šaujamieroci un šaujamieroča munīciju bez attiecīgas atļaujas, proti:

/pers. A/ 2013. gada janvāra mēnesī, izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā datumā un laikā, savas mājas /adrese/ ciemā bēniņos atrada vectēva glabāto garstobra vītņstobra viena šāviena šaujamieroci – Krievijā (PSRS) rūpnieciski ražotu 22.LR kalibra sporta šauteni „???-8M" (TOZ-8M) Nr.31686, kuru atnesa uz dzīvojamo istabu un tur glabāja līdz 2013. gada 7. aprīlim, kad /pers. A/ ar šo šaujamieroci pats sev iešāva, pēc kā policijas darbinieki to izņēma. Tāpat 2013. gada janvāra mēnesī, izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā laikā un datumā, /pers. A/ savās mājās Ciblas novada, Blontu pagastā, Gutku ciemā, dzīvojamā istabā sekcijas atvilktnē atrada vectēva glabātās 3 (trīs) rūpnieciski ražotas 22. kalibra riņķa uzliesmojuma sporta – medību patronas, kas ir vītņstobra šaujamieroču munīcijas un derīga šaušanai ar 22.LR kalibra šaujamieroci, tai skaitā ar šauteni „???-8M" (TOZ-8M) Nr.31686, kuras glabāja savās mājās līdz 2013.gada 7.aprīlim, kad patronas izņēma policijas darbinieki.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Prokurore Sandra Katkeviča tiesas sēdē piekrita neveikt apsūdzētā /pers. A/ vainas pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, atzīst, ka tie apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainu, tāpēc, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā pierādījumu pārbaudi neizdarīt. Tiesa uzskata, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar visiem lietas materiāliem, to kopumā un savstarpējā saistībā, līdz ar to pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu nav nepieciešami.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ darbības ir pareizi kvalificētas atbilstoši Krimināllikuma 233. panta otrajai daļai.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam /pers. A/, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Tiesa konstatēja, ka apsūdzētais /pers. A/ ir izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas likuma redakcijā, kas stājās spēkā ar 2013. gada 1. aprīli, ir mazāk smags noziegums, kas vērsts pret vispārējo drošību.

Apsūdzētais/pers. A/ agrāk nav kriminmāli sodīts (lietas 40. lapa), nav administratīvi sodīts (lietas 45. lapa), ārsta psihiatra un narkologa uzskaitē nesastāv (lietas 47. lapa), algotu darbu nestrādā.

Nosakot soda mēru apsūdzētajam /pers. A/ tiesa ņem vērā apsūdzētā atbildību mīkstinošo apstākli.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošs apstāklis ir savas vainas atzīšana noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un izdarītā nožēlošana.

Krimināllikuma 48. pantā paredzētie atbildību pastiprinoši apstākļi apsūdzētajam /pers. A/ nav konstatēti.

Ņemot vērā noziedzīga nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu - izdarīts mazāk smags noziegums pret vispārējo drošību, tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ sodāms ar piespiedu darbu, tuvu minimālajam apmēram, jo viņš agrāk nav izdarījis likumpārkāpumus, konstatēts viens viņa atbildību mīkstinošs apstāklis, bet nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi.

Apsūdzēto/pers. A/ nav nepieciešams sodīt ar brīvības atņemšanas sodu vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, jo viņš agrāk nav izdarījis likumpārkāpumus, proti, nav kriminmāli sodīts, nav izdarījis administratīvos pārkāpumus, viņam nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, bet ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis.

Krimināllikuma 233. panta otrās daļas sankcija redakcijā, kas stājās spēkā ar 2013. gada 1. aprīli neparedz vairs tādu papildsodu kā tiesību atņemšana veikt zināma veida uzņēmējdarbību. Tamdēļ šo jautājumu tiesa vairs neapspiež savā spriedumā.

Nav pamata apsūdzētajam /pers. A/ noteikt naudas sodu, jo viņš algotu darbu nestrādā un viņam nav pastāvīgu ienākumu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 5. punktam pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināmi lietiskie pierādījumi – šautene, izšauta čaula, viena mazkalibra patrona un divas mazkalibra patronas (lietas 4. lapa).

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514., 520., 527., 528. un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 233. panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 100 (viens simts) stundām.

Drošības līdzekli /pers. A/ līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā iznīcināt lietiskos pierādījumus - šauteni, izšauto čaulu, viena mazkalibra patronu un divas mazkalibra patronas, kas nosūtītas Valsts policijas Kriminālistikas pārvaldei.

Spriedumu 10 dienu laikā apelācijas kārtībā var pārsūdzēt Latgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Ludzas rajona tiesā.